

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Šimky a soudkyň Sylvie Šiškeové a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **M. Ž.**, zastoupeného Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem se sídlem Stodolní 834/7, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2022, č. j. MSK 114209/2022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 8. 2023, č. j. 19 A 27/2022-61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Magistrát města Ostravy shledal žalobce vinným ze tří přestupků [dvou podle § 125c odst. 1 písm. k) a jednoho podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu)] v souvislosti s dopravní nehodou v ulici Nádražní v Ostravě ze dne 23. 4. 2021. Žalobci uložil pokutu ve výši 7 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců. Žalovaný snížil pokutu na 6 000 Kč a dobu zákazu činnosti na 6 měsíců. Ve zbytku žalovaný napadené rozhodnutí potvrdil. Krajský soud v Ostravě zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného.

[2] Žalobce (dále „stěžovatel“) v kasační stížnosti namítl, že žalovaný nepřipustně nahrazoval roli správního orgánu prvního stupně, neboť doplňoval dokazování a prováděl hodnocení důkazů. Krajský soud nesprávně přejal skutkové závěry správních orgánů. Závěr o stěžovatelově vině stojí pouze na pravděpodobnostních závěrech znalce a domněnce správních orgánů, že mohl druhé vozidlo objet zprava nebo zastavit své vozidlo. Krajský soud se věnoval pouze přejezdu přes podélnou čáru souvislou.

[3] Stěžovatel dále uvedl, že svým manévrem odvracel vznik větší škody. Dále poukázal na to, že na místě nehody byl jejím viníkem shledán řidič druhého vozidla. Překonání tohoto

závěru bylo svévolné. Řidič druhého vozidla pochybil, pokud se ihned po připojení na hlavní komunikaci pouštěl do odbočovacího manévru. Správní orgány nehodnotily, jak dlouho byl ukazatel směru jízdy na druhém vozidle aktivní a kdy mohl stěžovatel rozpoznat manévry druhého řidiče.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil, pouze navrhl její zamítnutí.

[5] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], se Nejvyšší správní soud (NSS) zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[6] Rozsudek krajského soudu podle NSS vypořádal žalobní námitky v dostatečné míře, a je tudíž přezkoumatelný (rozsudky NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS). Krajský soud zrekapituloval průběh správního řízení (body 10 a 11 rozsudku), podrobně shrnul skutková zjištění správních orgánů včetně jejich podkladů a ztotožnil se s nimi (body 12 a 13). Následně se vyjádřil k žalobním námitkám (body 14 až 16).

[7] NSS připomíná, že je-li rozhodnutí žalovaného řádně odůvodněno a je z něj zřejmé, proč žalovaný nepovažoval argumentaci účastníka řízení za důvodnou, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry žalovaného se souhlasnou poznámkou osvojil (rozsudek NSS ze 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-118, č. 1350/2007 Sb. NSS). Způsob, jakým se krajský soud v nynější věci v některých otázkách ztotožnil se závěry správních orgánů, byl v souladu s judikaturou NSS.

[8] Vzhledem k tomu, že podstatná část kasačních námitek se týká skutkových závěrů krajského soudu, resp. hodnocení důkazů, zdůrazňuje NSS, že je to především krajský soud, který je oproti soudu kasačnímu povolán zhodnotit napadené správní rozhodnutí v tzv. plné jurisdikci, tedy včetně otázek skutkových, o nichž si sám učiní úsudek. Zásah ze strany NSS má být v tomto ohledu výjimečný a omezuje se zpravidla na zásadní vady řízení a dokazování (rozsudky NSS ze dne 1. 3. 2017, č. j. 6 As 256/2016-79, bod 21, či ze dne 13. 5. 2020, č. j. 6 Afs 7/2020-52, bod 23). Takové vady ale NSS v nynější věci neshledal.

[9] K procesnímu postupu žalovaného se krajský soud vyjádřil zejména v bodě 14 rozsudku. Vysvětlil, že žalovaný dokazování nedoplňoval a že považoval skutkový stav za řádně zjištěný již správním orgánem prvního stupně (s. 8 rozhodnutí žalovaného). Krajský soud také přesvědčivě vysvětlil, proč se ztotožnil se skutkovými zjištěními správních orgánů, jež vycházejí především z videozáznamu, který zachycuje průběh střetu obou vozidel, a také ze znaleckého posudku z oboru silniční dopravy (bod 12 napadeného rozsudku). Krajský soud považoval stěžovatelovu skutkovou verzi za vyvrácenou, neboť odporuje obsahu videozáznamu (bod 14 rozsudku). Tento závěr je podle NSS přesvědčivý a v souladu s provedenými důkazy.

pokračování

[10] Přejezdu přes podélnou čáru souvislou, resp. skutečnosti, že toto dopravní značení bylo dostatečně viditelné, se krajský soud zvlášť věnoval (závěr bodu 14 rozsudku) proto, že v žalobě stěžovatel tuto skutečnost (na rozdíl od odvolání) výslovně namítal. Jde tedy o další doklad toho, že krajský soud vypořádal všechny žalobní námitky.

[11] Stěžovatel poukazuje na to, že původně byl příkazem na místě (který byl posléze zrušen v přezkumném řízení) viníkem nehody shledán řidič druhého vozidla a že to byl on, kdo způsobil dopravní nehodu. S tímto argumentem se vypořádal již magistrát (s. 8 jeho rozhodnutí) a následně na tyto úvahy navázal žalovaný (s. 4 až 6 napadeného rozhodnutí). Oba správní orgány vyložily, proč bližší dokazování odůvodňovalo odlišné posouzení věci než to, které učinil policista na místě. S těmito závěry se ztotožnil i krajský soud (zejm. body 12 a 14 rozsudku). Ani v tomto aspektu věci neshledal NSS pochybení.

[12] I otázce, jak dlouho signalizovalo druhé vozidlo svůj záměr odbočit a odkdy mohl stěžovatel tento signál pozorovat, byla ve správním řízení věnována dostatečná pozornost (s. 7 rozhodnutí magistrátu, s. 5 až 6 rozhodnutí žalovaného). Podrobně tuto otázku rozebral i krajský soud (body 12 a 13 rozsudku). Tyto závěry vycházejí z videozáznamu, který zachycuje celý průběh nehody, jakož i ze znaleckého posudku, který jej podrobně analyzuje.

[13] Z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že krajský soud vycházel z příslušné judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. NSS neshledal, že by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení. Proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2024

Karel Šimka
předseda senátu